

Beste donateurs,

In deze Nieuwsbrief staan we nog even stil bij de volkomen onverwachte dood van Le Duc. Onze paarden en pony's. Een verhaal over de erfenis die we mochten ontvangen. De erfgenamskwestie. Een leuke actie voor onze pony's en de datum van de donateursdag: zondag, 23 augustus 2020.

Le Duc

De plotselinge en volkomen onverwachte dood van **Le Duc** kwam hard aan. Bij Halinda, vier jaar ouder dan Le Duc, waren er voortekenen. De groei van het aantal melanomen op haar huid was een signaal. Bij Le Duc gingen we er zonder meer van uit dat hij nog veel ouder zou worden. Er kwamen heel veel lieve, ontroerende en meelevende reacties binnen. Ook van donateurs die bijzondere herinneringen aan hem hadden toen hij nog werkte als manegepaard in Waarland. Want Le Duc was geweldig. Bijzonder in formaat en karakter. Voor ieder van jullie: heel veel dank voor jullie meeleven!

En zijn vroegere eigenaresse, Karin Glas, vertelde haar verhaal. Dat geef ik hier graag weer.

"Met een springwedstrijd kon hij ook nog wel eens doen alsof hij nog nooit een balk had gezien... alles was eng. Maar als je eenmaal over de eerste hindernis was, hoefde ik alleen nog maar te sturen, hij deed de

rest. Zo viel ik eens na enkele hindernissen van hem af... Hij maakte het parcours zelf af... Alleen. Zonder mij. Dat was een hoog entertainment gehalte!

Maar ook het stalgedrag was zo herkenbaar: een bezem gooide hij om, de kruiwagen werd als het even kon ook omgegooid. Hekken moesten open, zelfs het schrikdraad kon hij bij het handvat pakken en hop daar ging hij weer. Hij heeft een keer de staldeur er uit getild, niet om weg te lopen, nee gewoon om even te kijken of het kon... En als ik in zijn stal aan het uitmesten was, altijd die snuit door je haren, jas moest uit. Ik stootte zelfs een keer mijn hoofd tegen zijn tanden. Ik had een gat in mijn hoofd. Maar boos kon je er nooit om worden bij hem.

Het was gewoon een lieverd, een hele grote lieverd! Soms was hij eigenwijs en ondeugend, maar dan keek hij je aan met zijn lieve ogen, tong uit zijn mond... en daarmee maakte hij alles weer goed.

Ik had als vriendje voor hem een Shetlander. Als ik in het land keek zag ik hem regelmatig met de Shet "wandelen": hij had het halster van de Shet in zijn mond en trok hem dan zo mee.."

Onze paarden en pony's

Le Duc was de grote vriend van **Sandro**. Le Duc stelde Sandro bij zijn komst op 5 april 2018 op zijn gemak door hem troostend de manen te poetsen, over de stalrand heen. Hun vriendschap werd toen geboren en Le Duc was en bleef Sandro's vaste speelkameraad in *paddock* en wei. De avond na Le Duc's dood bleef Sandro alsmaar over de stalrand kijken naar de lege stal naast hem. Hij hinnikte en liep constant heen en weer. Sandro was een en al onrust. Het gemis was heel groot.

Het besluit was toen snel genomen: we geven Sandro Le Duc's stal. En dat is de volgende dag geregeld. Een hele goede beslissing. Sandro kwam tot rust. Het gat, de lege stal van Le Duc, was te groot. Voor Sandro, maar ook voor ons. Juist die grote lege stal, op zo'n centrale plaats in onze stalruimte, confronteerde je ieder moment met het gemis. Sandro, de grootste vriend van Le Duc was de beste plaatsvervanger en Sandro kijkt en keek nooit over de rand van de stal naar zijn vorige plek. Daar miste hij niets. En voor ons mensen geldt: een lege hoekstal valt veel minder op. Psychologie voor paard en mens. Maar het werkt voor allebei.

In de *paddock* en later in april toen de paarden en pony's weer de wei in gingen deelden we de groepen anders in. Altijd Sandro en **James Bond** samen, met de ruinen **Fellow** en **No Limit**. Sandro en James kunnen het prima met elkaar vinden, poetsen regelmatig. En ze hebben beide hun vaste maatjes verloren, Halinda voor James en Le Duc voor Sandro. Maar ook No Limit is een goede vriend van Sandro. Geen betere troost dan goed gezelschap. De merries Rianne en Rolinda hebben nu

Sandro (li) en No Limit

Jordan, onze grote kuddeleider, als vast gezelschap in plaats van James Bond. Samen met de pony's Macho en Snuitje. Die combinaties werken goed.

Rolinda is helemaal op haar gemak bij ons. Tevreden, vriendelijk en rustig. Als ik de stallen binnenkom begroet ze me, net als Macho, met opgewekt gehinnik. Het dagelijkse ritme is haar helemaal vertrouwd geworden. Zodra Jordan als eerste de wei ingaat, hoef je de deur van haar stal alleen maar open te doen en ze gaat in draf achter hem aan. Als de paarden aan het eind van de dag weer binnenkomen en ik het hek naar de paddock opendoe, is het altijd Snuitje die in volle galop als eerste aan komt zetten, op de voet gevolgd door Rolinda. Rolinda loopt bijna altijd keurig haar eigen stal in. Maar een enkele keer heeft ze zo'n vaart dat ze achter Snuitje aan stuift naar het middelste staldeel. Vaak is het voldoende om haar even te roepen en dan loopt ze alsnog naar haar stal. Ook het ritueel 's avonds bij de laatste voerbeurt kent ze precies. Eerst een portie kuil en een plak hooi. Ze krijgt half om half kuil en hooi, want Gerard Nielsen zag bij het kappen van de hoeven van paarden en pony's dat ze dikker was geworden. Rolinda heeft een prima eetlust. Maar met de combinatie van kuil en hooi blijft ze op het goede gewicht. Na 'die eerste gang van het diner' komt de *Subli*, het speciale oude paardenvoer. Zodra ze mij met de voerbakken aan ziet komen, staat ze meebrommend met Sandro en Fellow te wachten tot ze haar portie krijgt.

Dan blijft zij, net als de andere paarden en pony's, een tijd stil, rustig etend. Ze weten dat alle voer- bakken eerst door mij schoon gemaakt worden met heet water voor de volgende 'gang' wordt opgediend: de pony's Macho en Snuitje en de paarden Fellow en James Bond krijgen voor de nacht als bijvoeding een bak met Luzerne of veulenbrok (extra eiwitten) en een gedroogd grasmengsel. En alle andere paarden geef ik uit die bakken óók een handje van het lekkers. Rolinda staat dan al klaar, haar hoofd ver over de deur heen, om neus aan neus met mij mijn hand leeg te likken. Dan broemt ze nog één keer in afwachting van het 'toetje': de appel. En dan volgt luid gesmak uit alle stallen. In de wei is Rolinda's vriendelijke karakter goed

Rolinda (met bles) volop poetsend met No Limit

te zien: ze poetst met Jordan, met Macho, met Snuitje, maar ook over het draad dat haar wei afscheidt van de ruinen, met Sandro en No Limit. Rolinda is helemaal opgenomen in onze kudde.

Het enige paard dat met niemand poetst is

Rianne...Onze feministe, zoals ik haar altijd noem, is het meest eenzellige pensioenpaard dat we ooit hebben meegemaakt. In de wei of paddock tolereert ze de andere paarden en de pony's. Maar ze zoekt ze nooit op. Op stal krabbel ik haar door haar manen, daar geniet ze volop van en dan zeg ik haar: "Als je nu eens goede maatjes wordt met een van de paarden, dan kan die je heerlijk poetsen..." Maar dan zie je haar bijna denken: "Hoezo?!? Daar heb ik een mens voor...!" Ze is echt het enige paard dat een lange tijd alleen in de wei of paddock kan staan zonder dat ze onrustig wordt. Rianne vindt het prima zo'n wei of bak voor haar alleen....

Met de gezondheid van alle paarden en pony's gaat het gelukkig goed. Inmiddels zijn ze hun laatste plukken wintervacht kwijt en glanzen hun vachten weer volop. Bij het voorjaar hoort jaarlijks ook altijd de behandeling van de gebitten van de paarden en pony's. Juist voor oude dieren is het heel belangrijk dat hun gebit goed

onderhouden wordt. Het is – net als bij mensen - de basis van hun spijsvertering. Dat gebeurt door de dierenarts, met een lichte verdoving. Voor onze vaste dierenarts Douwe Dijkman, die een eenmanspraktijk heeft, is de behandeling van negen dieren een lastige zaak. Hij wordt regelmatig weggeroepen voor een spoedgeval en kan dan niet alle dieren behandelen. Maar sommige paarden kunnen ook met verdoving behoorlijk tegenstribbelen. Dus er is assistentie nodig. Wij hebben daarom besloten Dierenartsenpraktijk Dokkum voor de jaarlijkse gebitsverzorging in te schakelen. Daar werken drie paardendierenartsen, met een assistent. Dan kunnen alle dieren achter elkaar behandeld worden.

Er moesten nog drie dieren naar 'de tandarts'. Sandro's stal werd de 'tandartskamer'. Zijn gebit, hij is 16, was prima. **Jordan**, 29 jaar, kreeg van dierenarts Jessica Webb een groot compliment: ze heeft zijn gebit, waarvan de tanden scheef waren afgesleten, bij gevijld, maar zijn gebit is heel goed voor een paard van

Rianne solo. Ze heeft de wei graag voor zich alleen.

zijn leeftijd. Met zijn uitgesproken karakter gooide hij bij haar hoge ogen. Jordan is Jordan, Onze Grote Kuddeleider. Jordan zag direct dat er iets moest gebeuren waar hij niet van houdt en draaide prompt zijn kont naar de deur van de tandartskamer. Hij ging zoals dat heet 'vierkant staan'. Alle gewicht - en dat is meer dan 600 kg - op vier benen. Dan krijg je een paard nooit meer van zijn plaats... Jessica heeft vaker met dat bijltje gehakt en leidde hem heel slim achterwaarts Sandro's stal in. Stond hij gelijk goed ☺. **Macho's** gebit was heel hard toe aan een behandeling: hij had twee losse kiezen, maar ook een rotte kies en die moest er hoognodig uit. Die rotte kies verklaarde waarom zijn eetlust wat minder was geworden, want nadat die kies er uit was at hij direct meer en beter.

Sandro's gebitsbehandeling

De erfenis van mevrouw T. Zwart-Procee

Mevrouw Zwart-Procee was jarenlang een trouwe donateur van onze stichting. Ze was duidelijk een grote dierenliefhebster en leefde volop mee met het wel en wee van onze dieren. Een jaar of vijf geleden kreeg ik een telefoontje van haar dat ze onze stichting op wou nemen in haar testament. Ze was weduwe geworden, had geen kinderen en wilde haar erfenis nalaten aan goede doelen. Ik dankte haar heel hartelijk dat onze *pensionado's* een van de begunstigen zouden worden en zei haar: "Maar ik hoop heel graag dat u nog erg lang in goede gezondheid donateur kunt blijven". Die vele jaren waren haar helaas niet gegund. In de zomer van 2018 kregen we bericht dat ze was overleden. De afhandeling van een erfenis neemt altijd tijd. Er waren acht goede doelen die hun instemming moesten geven over de verdeling. De belastingdienst controleert of het allemaal, net als onze stichting, ANBI's (*Algemeen Nut Beogende Instellingen*) zijn en er dus geen erfbelasting verschuldigd is. In december 2019 werd uiteindelijk het bedrag van € 33.690,24 op onze rekening overgemaakt. € 20.000,= Van dit bedrag hebben we toegevoegd aan ons "Spaarplan Aankoop Weidegrond". € 5.000,= Reserveren we voor een nieuw pensioendier waar geen donateurs genoeg voor zijn. Van het resterende geld moeten we voorlopig een deel bestemmen voor de juridische kosten i.v.m. de erfgrans kwestie. Aan mevrouw Zwart gaan we een stal opdragen met haar naam. Want we zijn haar heel dankbaar voor haar liefde voor onze *pensionado's*.

De erfgranskwestie

Op 27 maart 2020 zond onze advocaat, Just Hamming, een heldere en goed beargumenteerde brief aan buurman Been. Uit de kadastrale opmeting van het terrein die we hadden laten uitvoeren bleek dat de erfgrans anders loopt dan het hek aangeeft. Wij hebben delen van het perceel van de buurman in gebruik, maar buurman ook van ons...Marianne de Vries, de nicht van andere buurman Markus de Vries, die vóór buurman Been eigenaar van dat huis en land was, heeft 20 jaar geleden in overleg met Markus de Vries, die toen nog eigenaar was van ons terrein, het hek geplaatst. Een luchtfoto uit 2000 laat zien dat de oprit en vorm van het perceel zoals die er nu zijn er toen ook al waren. Bij de aankoop door buurman Been in 2015 dacht hij kennelijk zelf ook dat het hekwerk de grans aangaf, aangezien hij pas eind 2019 daar voor het eerst op terugkwam...*). Onze advocaat verklaart dat wij op grond van bevrijdende verjaring (na 20 jaar) eigenaar zijn geworden van ons terrein, omdat wij het bezit van Markus de Vries dat hij sinds 1999 had van het terrein voortzetten. Just Hamming stelt daarom voor de huidige grans formeel vast te laten leggen door de notaris, een wederzijdse verklaring van verjaring op te laten maken en dit in te schrijven in de registers van het Kadaster. Als buurman Been daar niet aan meewerkt komt een geding bij de rechtbank Noord-Nederland te Leeuwarden in zicht. Bovendien geldt dat voor de oprit en onze parkeerplaats een beroep zal worden gedaan op het recht van noodweg om onze toegang naar de openbare weg in stand te houden. Buurman Been's eerste advocaat vertrok, de tweede is met zwangerschapsverlof. Het wachten is nu op de derde. Wordt vervolgd dus....

*) Hoe buurman Been aan de informatie kwam dat de erfgrans niet klopte is duidelijk. Dat hoorde hij dus van andere buurman Markus de Vries, de man die mij vorig jaar in oktober 2019 aanviel.... Die heeft in 2009 onze stichting grote problemen bezorgd toen de verkoop van een deel van de loods aan ons geblokkeerd werd door de bank. Er zat hypotheek op zijn terrein....(zie Nieuwsbrief juni 2009). Bij de kadastrale opmeting eind 2009 voor de koop van wat nu ons eigendom is, heeft hij noch de notaris, noch mij genoemd dat de erfgrans niet klopte...Aan de hypotheek zou Markus "niet gedacht hebben", maar voor een tweede keer essentiële informatie verzwijgen en die later wel gebruiken naar buurman Been : dat lijkt op opzet. Wij onderzoeken deze zaak verder.

Een leuke actie voor Macho en Snuitje

Onze pony's hebben hele trouwe fans bij kinderen. **Fleur Terpstra** bedacht een hele leuke actie om bij te dragen aan hun pensioen. Ze maakte zelf armbandjes en verkocht die voor het goede doel. De opbrengst van € 83,= kwam ze ons overhandigen. Nog een Fleur en een grote kleine fan, Fleur Kramer, komt graag op bezoek bij haar oude kameraadjes.

Fleur Terpstra met het geld voor de pony's

Fleur Kramer met Macho (li) en Snuitje

De donateursdag op zondag 23 augustus 2020

Jullie zijn allemaal van harte welkom op **zondag, 23 augustus 2020** vanaf **15.30 uur**. Wij zorgen voor hapjes en drankjes. Als het met het weer meezit kan ieder veilig, vanwege de Coronamaatregelen, op 1,5 meter afstand, buiten zitten. Maar ook bij regen kunnen wij in onze opslag- en stalruimte die afstand bewaken. Mail even of je komt en met hoeveel personen.

De volgende Nieuwsbrief

Eind september komt de volgende Nieuwsbrief. Met alles over onze *pensionado's*, foto's van de donateursdag en verder nieuws. Iedere zondag zijn jullie welkom voor bezoek rond 16.00 uur. Allemaal een fijne zomer met mooi weer toegewenst en graag tot ziens bij onze oude manegedieren.

Met vriendelijke groet, Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl. Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25